

Διατακτικό

Η οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ και το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν έχουν εφαρμογή στο πλαίσιο διαφοράς αφορώσας τον καθορισμό της δωσιδικίας συναφών υποθέσεων, εφόσον η εν λόγω διαφορά δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 93/13.

(¹) ΕΕ C 330 της 2.10.2017.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Vilniaus apygardos administracinis teismas (Λιθουανία) στις 3 Νοεμβρίου 2017 — Baltic Media Alliance Ltd. κατά Lietuvos radijo ir televizijos komisija

(Υπόθεση C-622/17)

(2018/C 052/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Baltic Media Alliance Ltd.

Καθή: Lietuvos radijo ir televizijos komisija

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Καλύπτει το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2010/13/ΕΕ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Μαρτίου 2010, για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παροχή υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων, μόνον τις περιπτώσεις όπου το κράτος μέλος λήψης προτίθεται να αναστείλει τη μετάδοση και/ή την αναμετάδοση τηλεοπτικών εκπομπών ή καλύπτει και κάθε μέτρο αυτού του κράτους μέλους, το οποίο έχει ως σκοπό να παρακωλύσει με άλλον τρόπο την ελεύθερη λήψη και την αναμετάδοση προγραμμάτων στο πλαίσιο υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων;
- 2) Πρέπει η αιτιολογική σκέψη 8 και το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2 της οδηγίας 2010/13/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Μαρτίου 2010, για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παροχή υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι απαγορεύουν στο κράτος μέλος λήψης, εφόσον διαπιστώσει ότι, σε τηλεοπτικό πρόγραμμα που μεταδίδεται ή αναμεταδίδεται μέσω διαδικτύου από άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δημοσιεύθηκε, μεταδόθηκε και διαδόθηκε υλικό όπως αυτό στο οποίο αναφέρεται το άρθρο 6 της οδηγίας, να εκδώσει, χωρίς να συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 3, παράγραφος 2, της οδηγίας, απόφαση όπως η προβλεπόμενη στο άρθρο 33, παράγραφοι 11 και 12, σημείο 1, του λιθουανικού νόμου για την πληροφόρηση του κοινού, δηλαδή να επιβάλει προσωρινά σε όσους τηλεοπτικούς οργανισμούς δραστηριοποιούνται στο κράτος μέλος λήψης, καθώς και σε όσα πρόσωπα παρέχουν υπηρεσίες διανομής τηλεοπτικών προγραμμάτων μέσω του διαδικτύου, την υποχρέωση να μεταδίδουν ή να αναμεταδίδουν το επίμαχο τηλεοπτικό πρόγραμμα μόνο στο πλαίσιο πακέτων διαθέσιμων έναντι πρόσθετης χρέωσης;

(¹) ΕΕ 2010, L 95, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε ο Giudice di Pace di Roma (Ιταλία) στις 3 Νοεμβρίου 2017 — Alberto Rossi κ.λπ. κατά Ministero della Giustizia

(Υπόθεση C-626/17)

(2018/C 052/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Giudice di Pace di Roma